

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องคุณูปนิพนธ์ ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล
ของวัยรุ่นในระดับอุดมศึกษา

ชื่อผู้เขียน นางมณฑิรา จารุเพ็ง

ชื่อปริญญา ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชา จิตวิทยาให้คำปรึกษา

ปีการศึกษา 2549

คณะกรรมการที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริบุรณ ส่ายโกสุม ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมกิต บุญเรือง
3. ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์

คุณูปนิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นในระดับอุดมศึกษา (2) พัฒนาโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นในระดับอุดมศึกษา (3) เปรียบเทียบวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ก่อน หลัง และระยะติดตามผลการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม และ (4) เปรียบเทียบวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นก่อน หลัง และระยะติดตามผล ระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลเป็นวัยรุ่นในระดับอุดมศึกษา จำนวน 900 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 12 คน กลุ่มควบคุม 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น และ โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่อิสระต่อกัน

และ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่อิสระต่อกัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นชายและหญิงรวมทั้งหมด 900 คน เป็นชาย 299 คน หญิง 601 คน โดยทั้งวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงใช้วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ส่วนใหญ่ใช้วิธีการร่วมมือ รองลงมาคือ วิธีการกลมกลืน วิธีการแข่งขัน วิธีการประนีประนอม และวิธีการหลีกเลี่ยง คิดเป็นจำนวนและร้อยละ 330 คน (ร้อยละ 36.67), 200 คน (ร้อยละ 22.22), 185 คน (ร้อยละ 20.55), 112 คน (ร้อยละ 12.44) และ 73 คน (ร้อยละ 8.11) ตามลำดับ โดยวัยรุ่นเพศชายใช้วิธีการร่วมมือ วิธีการกลมกลืน วิธีการแข่งขัน วิธีการประนีประนอม และวิธีการหลีกเลี่ยง ในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล คิดเป็นจำนวนและร้อยละ 99 คน (ร้อยละ 11.00), 75 คน (ร้อยละ 8.33), 66 คน (ร้อยละ 7.33), 39 คน (ร้อยละ 4.33) และ 20 คน (ร้อยละ 2.22) ตามลำดับ ส่วนวัยรุ่นเพศหญิงใช้วิธีการร่วมมือ วิธีการกลมกลืน วิธีการแข่งขัน วิธีการประนีประนอม และวิธีการหลีกเลี่ยง ในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล คิดเป็นจำนวนและร้อยละ 231 คน (ร้อยละ 25.67), 125 คน (ร้อยละ 13.89), 119 คน (ร้อยละ 13.22), 73 คน (ร้อยละ 8.11) และ 53 คน (ร้อยละ 5.89) ตามลำดับ

2. วัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล ใช้วิธีการแข่งขัน วิธีการหลีกเลี่ยง และวิธีการกลมกลืน ลดลง และใช้วิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นหลังการทดลอง และระยะติดตามผลภายหลังการทดลอง 1 เดือน มีค่าไม่แตกต่างกัน

3. เมื่อเปรียบเทียบวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมกับกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล วัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มมีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

Dissertation Title The Effects of Group Activities on Interpersonal-Conflict
Resolution Styles of University Adolescents

Student's Name Mrs. Monthira Charupheng

Degree Sought Doctor of Philosophy

Major Counseling Psychology

Academic Year 2006

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Dr. Siriboon Saikosum	Chairperson
2. Asst. Prof. Dr. Somkid Bunrueng	
3. Prof. Dr. Pongpan Kirdpitak	

The purpose of this study was (1) to study interpersonal-conflict resolution styles of university adolescents; (2) to develop group activities to resolve interpersonal-conflict styles of university adolescents; (3) to compare interpersonal-conflict resolution styles of the adolescents before and after participating in group activities and a follow-up phase; and (4) to compare interpersonal-conflict resolution styles of the adolescents in the experimental group and the control group. The subjects of this study were 900 university adolescents. Twenty-four adolescents from this group were randomly assigned to an experimental group and a control group. The research instruments used for the study were an Interpersonal-Conflict Resolution Styles Scale and the program of group activities for interpersonal-conflict resolution styles of the

adolescents. The statistical analyses employed were dependent t-test and independent t-test.

The results of the study were as follows:

1. The interpersonal-conflict resolution styles of 900 adolescents (299 males and 601 females) were: 330 collaborating (36.67 %), 200 accommodating (22.22 %), 185 competing (20.55 %), 112 compromising (12.44 %) and 73 avoiding (8.11 %) respectively. Males' interpersonal-conflict resolution styles were 99 collaborating (11.00 %), 75 accommodating (8.33 %), 66 competing (7.33 %), 39 compromising (4.33 %) and 20 avoiding (2.22 %). Females' interpersonal-conflict resolution styles were 231 collaborating (25.67 %), 125 accommodating (13.89 %), 119 competing (13.22 %), 73 compromising (8.11 %) and 53 avoiding (5.89 %).

2. The interpersonal-conflict resolution styles: competing, avoiding and accommodating of the adolescents who received group activities significantly decreased while collaborating and compromising significantly increased at the .01 level. No significant differences in the interpersonal conflict resolution styles of the adolescents in the experimental group were found between the experimental and the follow-up phases.

3. There were significant differences in interpersonal conflict resolution styles between adolescents who received group activities to resolve interpersonal conflicts and the adolescents who did not receive at the .01 level.